

Tarragona. Balcón del Mediterráneo, la película

Text: **JORDI PIQUÉ PADRÓ** | HISTORIADOR I ARXIVER

Des de l'any 2006, el Servei d'Arxiu i Documentació Municipal de l'Ajuntament de Tarragona desenvolupa un programa de recuperació i preservació de pel·lícules amb imatges de la ciutat, generalment d'autors amateurs, però també algunes de realitzades per professionals. Un exemple d'aquesta tasca és la pel·lícula *Tarragona. Balcón del Mediterráneo*, produïda entre els anys 1956 i 1958 per l'Ajuntament de la ciutat. Fou realitzada per Carmelo Martínez, amb fotografia de Francisco Perelló i la veu de Josep M. Tarrasa, i recuperada gràcies a l'actuació de la Unitat d'Investigació del Cinema de la Universitat Rovira i Virgili i a la col·laboració de la Filmoteca de Catalunya. Una pel·lícula que durant el confinament ha corregut per les xarxes socials.

Entre 1955 i 1959, en plena dictadura del règim franquista i amb Rafael Sanromà Anguiano com a alcalde, Tarragona continuava essent la petita ciutat tradicional i subdesenvolupada d'inicis del segle xx, amb poc més de quaranta mil habitants. En aquest context, el 28 de març de 1955, l'empresa privada Royal Films de Barcelona, que "sospitosa-ment" estava domiciliada a la mateixa delegació oficial de l'empresa pública Noticiarios y Documentales Cinematográficos (No-Do), va presentar un pressupost

Jardines de los Caídos, actualment de la Reconciliació, l'any 1956. Al fons, el parc del Miracle i l'amfiteatre, encara per urbanitzar. Fotografia: Autor desconegut. Centre d'Imatges de Tarragona / L'Arxiu.

per a la producció, en el termini d'un any, d'una pel·lícula d'una durada d'11 minuts, per un import

ÉS UN AUDIOVISUAL DE GRAN VALOR HISTÒRIC QUE RETRATA UNA CIUTAT TRANQUIL·LA DE FINALS DELS ANYS CINQUANTA

total 36.000 pessetes. L'objectiu del documental sobre Tarragona era captar "sus bellezas artísticas, arqueológicas y turísticas para su divulgación no solo en España sino en el extranjero". L'empresa, representada per Francisco Perelló i Juan Serracant, proposava recuperar els diners invertits inicialment per l'Ajuntament de Tarragona mitjançant la projecció del documental en una estrena en sessió especial a la ciutat, dues a

Barcelona i la distribució a la resta d'Espanya, així com també contemplava la possibilitat d'obtenir algun premi nacional de cinematografia o, fins i tot, la seva venda o el seu intercanvi a l'estranger.

Si tenim en compte els objectius que es plantejava l'Ajuntament quan es va aprovar la producció de la pel·lícula *Tarragona. Balcón del Mediterráneo*, el balanç és totalment negatiu. Els canvis i les modificacions van provocar un endarreriment de dos anys, fins el desembre de 1958. En relació amb la despesa inicialment prevista, es va passar de 36.000 pessetes pressupostades a 54.400 pessetes, un augment del 51%. D'altra banda, la distribució va ser un fracàs,

la projecció va quedar reduïda a dues projeccions privades per a les autoritats, una a Tarragona i una altra a Lleida. Com a instrument d'atracció turística, el resultat va ser nul.

Ara bé, malgrat la ineficàcia i el malencert del projecte, actualment es pot disposar d'un document audiovisual únic i amb un valor històric indiscutible. Una pel·lícula amb imatges de qualitat que ens remet a una Tarragona desconeguda per tots aquells que tenen menys de seixanta anys. Una ciutat petita, tranquil·la i amb un encant innegable, però avorrida i limitada, com la majoria de ciutats provincianes de les darres de la dècada dels anys cinquanta del segle xx. ■